

Incoterms® 2010 noteikumu piemērošana un Latvijas tiesu prakses atziņas

12. Sep. 2016

Autors – ZAB Sorainen zvērināts advokāts Valts Nerets

Viens no komercietisību pamatprincipiem ir līgumu brīvības princips, kas paredz ne tikai to, ka personām privāttiesiskās attiecībās pastāv brīvas tiesības (ar noteiktiem izņēmumiem) izvēlēties līguma dalībniekus, līguma formu, līguma slēgšanu vispār, bet galvenokārt arī tiesības izvēlēties līguma saturu. Līguma satura brīvība nozīmē dalībnieku tiesības brīvi vienoties par katra tiesībām un pienākumiem, līguma izbeigšanas kārtību, līgumam piemērojamo likumu, no līguma izrietošo strīdu izšķiršanas mehānismu u.c. Preču pirkuma līgumā dalībniekiem ir iespēja vienoties par līgumam piemērojamo likumu un attiecīgi par konkrētās valsts likumā noteiktajiem pircēja un pārdevēja pienākumiem, kas ne vienmēr ir pilnīgi un skaidri uzrakstīti un noteikti neiekļauj visus komerciāli svarīgākos aspektus (piemēram, preču apdrošināšana).

Tieši tādēļ pastāv arī citi tiesību avoti dažādu noteikumu, kodeksu, paražu formā, kuri atspoguļo kādas nozares (piemēram, mežsaimniecības, apdrošināšanas vai jūrniecības) vai konkrētu tiesisko darījumu (piemēram, pirkuma līgumu) labāko praksi un par kuru piemērošanu līgumam dalībnieki, izmantojot tiem piešķirto līgumu brīvību, var vienoties. Jau vairākas desmitgades Incoterms® noteikumi, ko ir izstrādājusi Starptautiskā Tirdzniecības palāta,¹ ir daudzu starptautisku, pārsvarā preču pirkuma līgumu,² neatņemama sastāvdaļa. Šie noteikumi apkopo tirdzniecības labāko praksi un būtiski atvieglo līguma noslēgšanu tā dalībniekiem.

Incoterms® noteikumu priekšrocības

Incoterms® noteikumu 11 termini regulē ar preču kustību, risku pāreju, preču atmuitošanu, apdrošināšanu, izdevumu sadali u.c. jautājumus³ un ir sadalīti divās grupās atbilstoši transporta veidam: 1) noteikumi, kas piemērojami jebkuram transporta veidam (auto, dzelzceļš, ūdens, gaiss) – EXW, FCA, CPT, CIP, DAP, DATY un DDP; un 2) noteikumi, kas piemērojami jūras vai iekšzemes ūdens pārvadājumiem (FAS, FOB, CFR un CIF). Līguma dalībnieki var līgumā, piemēram, smalki aprakstīt, ka pārdevēja pienākums piegādāt pircējam preces nozīmē tās padarīt pircējam pieejamas pārdevēja telpās noteiktā laikā. Ka pārdevējs pēc pircēja pieprasījuma, uz viņa riska un rēķina nodrošina pircējam palīdzību eksporta atļauju kārtīšanai preču pārvadāšanai, kā arī, ka pārdevējs neatbild par

¹ ‘Incoterms®’ ir Starptautiskās Tirdzniecības palātas preču zīme. Vispārīgi par Incoterms® noteikumiem skat. <http://www.iccwbo.org/products-and-services/trade-facilitation/incoterms-2010/>.

² Praksē Incoterms® noteikumi tiek izmantoti arī nomas, pakalpojuma, līzings u.c. līgumos, bet jebkurā gadījumā attiecas tieši uz preču pirkuma tiesisko darījumu.

³ Skat., piemēram, DHL izstrādāto pārskatu par Incoterms® 2010 noteikumiem. Pieejams: http://www.dhl.lv/content/dam/downloads/g0/logistics/conditions/Incoterms_2010_EN_v2.pdf.

pārvadājuma līguma, apdrošināšanas līguma noslēgšanu, ka risks par preču saglabāšanu pāriet pircējam no preču pieejamības dienas pārdevēja noliktavā noteiktajā laikā u.c. Savukārt pircēja pienākums ir samaksāt preces cenu, saņemt eksporta vai citas atļaujas preču pārvadāšanai un saņemt preces no pārdevēja. Ka pircējs uzņemas visu risku par preču saglabāšanu un sedz ar precēm saistītās izmaksas no brīža, kad tam paziņots par preču pieejamību u.c.⁴ Tā vietā līgumā pietiek arī ar atsauci uz Incoterms® noteikumu pēdējās redakcijas Incoterms® 2010 EXW (*Ex-Works*) noteikumu terminu,⁵ kuram Starptautiskā Tirdzniecības palāta ir izstrādājusi iztulkošanas noteikumus.⁶ Visu iepriekš minēto noteikumu aprakstīšanas līgumā vietā līguma dalībnieki var iekļaut atsauci uz terminu 'EXW', kas ietver visu iepriekš minēto noteikumu saturu un būs pietiekami, lai nerastos pārpratumi par dalībnieku tiesībām un pienākumiem neatkarīgi no līgumam piemērojamā likuma. Līdz ar to Incoterms® noteikumi ir universāli, ērti un visiem vienādi saprotami, jo ir tieši paredzēti tam, lai novērstu atšķirības starp dažādu valstu nacionālajām tiesībām un atšķirīgo terminu izpratni.

Incoterms® noteikumu saturiskais apjoms

Vienojoties par Incoterms® noteikumiem, svarīgi atcerēties, ka tie neregulē tādas būtiskas tiesību jautājumus kā preču cena un kvalitāte, īpašuma tiesību pāreja, maksāšanas veids un kārtība, dokumenti, par kuriem veicami maksājumi, transportēšanai nepieciešamās speciālās prasības, līguma pārkāpuma sekas, sankcijas, līguma izbeigšana, nepārvaramas varas apstākļu iestāšanās sekas, jurisdikcijas un strīdu izskatīšanas mehānismi,⁷ kā arī līgumam piemērojamais likums u.c. Šie jautājumi nebūs aptverti ar līguma dalībnieku vienošanos par konkrēta Incoterms® noteikumu termina piemērošanu tiesiskajās attiecībās, un par šiem jautājumiem ir jāvienojas atsevišķi.

Vienošanās par Incoterms® noteikumu piemērošanu

Lai līgumam piemērotu Incoterms® noteikumus, nepieciešams par to vienoties. Ja vien likums līgumam neprasa noteiktu rakstveida formu, šāda vienošanās var būt izteikta arī mutiski vai ar elektronisko sakaru līdzekļu palīdzību. Lai izvairītos no pārpratumiem, nepieciešams vienoties par Incoterms® noteikumu konkrētas redakcijas (piemēram, Incoterms® 2010 noteikumi) un konkrēta termina (piemēram, 'EXW' jeb *Ex-Works*) piemērošanu. Vienošanās ar atsauci tikai uz Incoterms® noteikumiem var radīt pārpratumus, ja preču piegāde notiek uz tāda līguma pamata, kurš noslēgts pirms pēdējās Incoterms® 2010 noteikumu redakcijas pieņemšanas. Savukārt līgumiem, kas noslēgti pēc 2011. gada 1. janvāra, jebkāda atsauce uz Incoterms® nozīmēs atsauci uz noteikumu 2010.gada redakciju. Atsauce tikai uz terminu 'EXW' vai tikai šī termina satura pārrakstīšana, visticamāk, neradīs šaubas par līguma dalībnieku gribu vienoties par Incoterms® noteikumu piemērošanu, bet tā jebkurā gadījumā rada iemeslu domstarpībām vienošanās nepilnības dēļ.

Domstarpības var radīt arī situācija, kad līguma dalībnieki ir vienojušies par Incoterms® noteikumu piemērošanu, bet ir atsaukušies uz šajos noteikumos neminētu terminu, vai arī atsauce ir neprecīza. Piemēram, termina 'CFR' (*Cost and Freight*) vietā līgumā iekļauta atsauce uz C&F, C+F vai CNF.⁸ Šādos gadījumos būs jānoskaidro, kāda ir bijusi patiesā līguma dalībnieku griba, un tādās situācijās būtiski ir pierādījumi, kas apliecina vienošanās saturu (piemēram, e-pasta sarakste pirms līguma slēgšanas).

Līgumu brīvības princips ļauj līguma dalībniekiem pielīgt no kāda Incoterms® noteikumu termina atšķirīgus noteikumus. Piemēram, atsauce uz terminu 'EXW' nozīmē, ka par preču iekraušanu

⁴ Skat. EXW - Ex Works. http://www.worldclassshipping.com/incoterm_exw.html.

⁵ Par to, kā pareizi līgumā atsaukties uz Incoterms® noteikumiem, skat. <http://www.iccwbo.org/products-and-services/trade-facilitation/incoterms-2010/about/copyright-and-trademark-policy/>.

⁶ Skat. Incoterms® 2010. ICC rules for the use of domestic and international trade terms. ICC Publication No. 715. Moscow: ICC Russia, 2010.

⁷ Repšs A. INCOTERMS 2010 – kas būtu jāzina? // „Dienas Bizness“, 24.02.2011.

⁸ Skat. Jolivet E. Incoterms in the Arbitral Awards of the International Chamber of Commerce // ICC International Court of Arbitration Bulletin Vol. 21 No. 1, p. 47. Arī LR Augstākā tiesa 2008.gada 16.oktobra spriedumā lietā Nr. SKA – 404/2008 (A42168305) ir kļūdaini atsaukusies uz terminu 'DDP' kā uz 'Door delivery paid', nevis 'Delivered duty paid', skat. 11.1 rindkopu.

transportlīdzeklī atbildīgs ir pircējs. Ja pircējam ir objektīvi grūti iekraut preces vai ja pircējs nevēlas atbildēt par risku preču iekraušanas brīdī, līguma dalībnieki var brīvi līgumā vienoties par to, ka līgumam ir piemērojami 'EXW' noteikumi, taču preču iekraušanu nodrošina pārdevējs.

Pretēji iepriekšējām Incoterms® noteikumu redakcijām, 2010. gada redakcija pieļauj noteikumus izmantot arī darījumos, kam nav pārrobežu rakstura.⁹ Tātad šobrīd nekas neliedz arī Latvijas komersantiem savstarpējos līgumos ietvert atsauces uz Incoterms® 2010 noteikumu terminiem.

Preču piegādes vietas ietekme uz līgumam piemērojamajiem tiesību aktiem

Jebkura Incoterms® noteikumu termina būtiska sastāvdaļa ir preču piegāde un ar to saistītā riska pāreja un izmaksu sadalījums. Piegādes vietai ir būtiska nozīme, jo pārdevējs atbild par visiem riskiem līdz brīdim, kad preces ir nonākušas piegādes vietā. Ja preču piegāde nav notikusi, piemēram, tāpēc, ka preces nav nodotas pircēja rīcībā, vai arī pircējs tās ir atteicies pieņemt neatbilstības līgumam dēļ, par visu risku turpina atbildēt pārdevējs.¹⁰ Ja līguma dalībnieki nav izvēlējušies līgumam piemērojamus tiesību aktus, ir liela varbūtība, ka strīda gadījumā līgumu reglamentēs tās valsts tiesību akti, kurā pastāvīgā mītnesvieta ir tam dalībniekam, kam jāveic līgumam raksturīgais izpildījums.¹¹ Līdz ar to atsauce uz preču piegādes vietu var netieši nozīmēt atsauci uz līgumam piemērojamajiem tiesību aktiem. Tādēļ vēlreiz jāuzsver, ka vienošanās par Incoterms® noteikumu terminu neaizstāj vienošanos par līgumam piemērojamajiem tiesību aktiem, un dalībniekiem ir vēlams atsevišķi vienoties par šo līguma svarīgo aspektu. Ja šādas vienošanās nav, tad pastāv liela tiesiska nenoteiktība par to, kādi tiesību akti tiks piemēroti strīda izšķiršanā, un dalībnieki sevi nevajadzīgi pakļauj būtiskam riskam – ka līgumu regulē dalībniekiem nezināmi, neskaidri nosakāmi tiesību akti.

LV tiesu izpratne par Incoterms® noteikumu piemērošanu

Saskaņā ar publiski pieejamo informāciju Latvijas tiesas apmēram 90 spriedumos ir atsaukušās uz Incoterms® noteikumiem,¹² tomēr vairumā spriedumu atsauce uz noteikumiem ir tikai vienreiz lietas aprakstošajā daļā, un tikai nedaudzos spriedumos Latvijas tiesas ir pievērsušās noteikumu analīzei pēc būtības. Pārsvārā visi spriedumi ir pieņemti administratīvajās lietās, kur komersanti risinājuši strīdus ar Valsts ieņēmumu dienestu (VID) par preču muitas vērtību.

Latvijas tiesas ir piekritušas vispārzināmajai atziņai, ka Incoterms® noteikumi ir saistoši līguma dalībniekiem tikai tad, ja par to panākta vienošanās,¹³ kā arī atzīst līguma dalībnieku tiesības koriģēt šos noteikumus.¹⁴ Latvijas tiesas izprot noteikumu apjomu un atzīst, ka vienošanās, piemēram, par 'EXW' noteikumiem nenosaka nodokļu nomaksas noteikumus¹⁵ un ka ar to "netiek izslēgts VID pienākums vispusīgi pārbaudīt nodokļa aprēķināšanas samaksas kārtības ievērošanu".¹⁶ Atsevišķos gadījumos tiesas ir vērtējušas, vai preču pārdošanas rēķinos un pakārtotajās deklarācijās ir norādīti

⁹ INCOTERMS® 2010, ICC Publication 715 E (ICC, 2010) at 8.

¹⁰ Jolivet E. Incoterms in the Arbitral Awards of the International Chamber of Commerce // ICC International Court of Arbitration Bulletin Vol. 21 No. 1, p. 48.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs), par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I). Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis, 4.7.2008., L 177/6, 4.pants.

¹² Skat. Latvijas tiesas <https://manas.tiesas.lv/eTiesasMvc/nolemumi> (Latvijas tiesu praksē reizēm saukti par Inkoterms noteikumiem, skat., piemēram, 2007. gada 19. oktobra Administratīvās apgabaltiesas sprieduma lietā Nr. A42082004 16.rindkopu).

¹³ Skat., piemēram, 2015. gada 28. maija Administratīvās rajona tiesas sprieduma lietā Nr. A420236114 8.rindkopu, 2013. gada 28. decembra Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas sprieduma lietā Nr. C32363212 9.2 rindkopu, 2013. gada 28. decembra Administratīvās rajona tiesas sprieduma lietā Nr. A420449412 9.2 rindkopu un 2014. gada 12. jūnija LR Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas sprieduma lietā Nr. C04260007 11.rindkopu.

¹⁴ 2014. gada 12. jūnija LR Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas sprieduma lietā Nr. C04260007 4.2 rindkopa.

¹⁵ 2014.gada 17.marta Administratīvās apgabaltiesas sprieduma lietā Nr. A420568110 4.5.1 rindkopa, 2012.gada 28.jūnija Administratīvās rajona tiesas sprieduma lietā Nr. Nr.A420568110 10.1 rindkopa.

¹⁶ 2015. gada 28. maija Administratīvās rajona tiesas sprieduma lietā Nr. A420236114, 8.rindkopa.

tiesiskā darījuma izpildei atbilstoši Incoterms® noteikumu termini un vai komersants ir iesniedzis pierādījumus par līguma dalībnieku vienošanos par konkrēta termiņa piemērošanu.¹⁷

Izdevumu sadalījums starp līguma dalībniekiem

Nepilnīga līguma dalībnieku vienošanās par Incoterms® konkrēta termiņa piemērošanu var būt par pamatu strīdam par to, kam ir jāmaksā par preču piegādi. Piemēram, Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa ir atzinusi, ka *“lietas materiālos nav iesniegti pierādījumi, kas apstiprinātu prasītājas norādīto apstākli, ka puses būtu vienojušās par INCOTERMS 2010 CIF noteikumu piemērošanu kravas pārvadājumam, kā arī to, ka no lietas materiālos esošā konosamenta [...] redzams, ka prasītājai ir jāsedz visas izmaksas, ieskaitot maksu par vispārējo drošību, Ķīnas importa pakalpojumiem un piegādi [...] tiesa atzīst, ka atbildētājai bija tiesības piedādīt prasītājai rēķinu par konosamentā minēto pakalpojumu samaksu”*.¹⁸ Ja pircējs līgumā ir norādījis vienu piegādes vietu, bet īstenībā ir vēlējis preces saņemt citā pilsētā, pircējam ir jāuzņemas viss risks un jāsedz visi izdevumi, kas saistīti ar preču piegādi uz vēlamo preču saņemšanas vietu.¹⁹ Šī atziņa atkārtoti apstiprina iepriekš izteikto tēzi, ka pareizai un precīzai atsaucei uz Incoterms® noteikumu konkrētu termiņu ir būtiska nozīme līguma dalībnieku tiesiskajās attiecībās.

Ar preču piegādi saistīto izdevumu iekļaušana preču muitas vērtībā

Preču muitas vērtībā atsevišķos gadījumos pircējam var būt jāiekļauj izdevumi, kas saistīti ar preču nogādāšanu līdz Latvijas Republikas robežai (piemēram, transportēšanas, apdrošināšanas, preču kravu operāciju izdevumi), un šis pienākums nosakāms katrā konkrētajā gadījumā, vērtējot pārdošanas nosacījumus starp līguma dalībniekiem. Vairākās lietās arī VID, veicot darījumu pēcmuitošanas pārbaudi, ir vērtējis, vai uzņēmums muitas iestādē deklarēto preču muitas vērtībā ir ietvēris pilnā apmērā izdevumus par preču nogādāšanu līdz Latvijas Republikas muitas robežai un attiecīgi saskaņojis preču darījumu vērtību Muitas likumā noteiktajā kārtībā.

Vērtējot preču piegādi saskaņā ar ‘DDU’ (*Delivered Duty Unpaid*) noteikumiem, Administratīvā apgabaltiesa ir atzinusi, ka darījuma noteikumus, kā arī to, kas tiek iekļauts pirkuma cenā, nosaka līguma dalībnieki. Atsauce līgumā uz konkrēto Incoterms® noteikumu termiņu nozīmē, ka pārdevējam jāuzņemas visi izdevumi un risks par preču nogādāšanu uz norādīto galapunktu, izņemot nodevas par preču importēšanu galamērķa valstī, kas jāuzņemas pircējam. Līdz ar to tiesa secināja, ka līguma dalībnieki konkrētajā gadījumā bija izvēlējušies piegādes noteikumus, kur preču cenā ir iekļauti arī izdevumi par transportu, un tādēļ atzina par pamatotu pircēja viedokli, ka, nosakot preču muitas vērtību, pircējam nebija jāpieskaita izdevumi par preču piegādi.²⁰

Ja preču piegāde notiek saskaņā ar ‘CIF’ (*Cost Insurance and Freight*) termiņa noteikumiem, tad uz preces saņēmēju gulstas tikai tās izmaksas, kas rodas pēc preces izkraušanas piegādes ostā, jo preču pārdevējs ir samaksājis nepieciešamos izdevumus, lai nogādātu preces no kuģa ostā, un šie izdevumi ir iekļauti preču cenā. Kādā lietā, neraugoties uz vienošanos par ‘CIF’ termiņa noteikumiem, pircējs pats bija veicis importēto preču piegādi ar autotransportu, kas VID bija par pamatu konstatēt, ka preču muitas vērtībā nebija iekļauti transporta izdevumi līdz LR muitas robežai.²¹ Savukārt piegādes noteikumi saskaņā ar ‘FCA’ (*Free Carrier*) paredz, ka piegāde ir izpildīta tad, kad preces ir iekrautas transportlīdzeklī, ko piegādājis pārvadātājs vai kuru nosaucis pircējs. Taču arī tad, ja transporta

¹⁷ 2008. gada 28. februāra Administratīvās apgabaltiesas sprieduma lietā Nr. A42168305, 9.6 rindkopa, 2009. gada 22. decembra Administratīvās rajona tiesas sprieduma lietā Nr. A42400706 11.1 rindkopa, 2008. gada 13. marta Administratīvās rajona tiesas sprieduma lietā Nr. 42500606 14.rindkopa.

¹⁸ 2013.gada 28.decembra Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas spriedums lietā Nr. C32363212, 2014.gada 26.septembra Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas sprieduma lietā Nr. C32363212 14.rindkopa.

¹⁹ 2008.gada 9.oktobra Administratīvās rajona tiesas sprieduma lietā Nr. A42419207 3.4.1 rindkopa.

²⁰ 2007.gada 25.septembra Administratīvās apgabaltiesas sprieduma lietā Nr. A42118804 10.rindkopa; 2008.gada 31.marta LR Augstākās tiesas Senāta sprieduma lietā Nr. SKA-84/2008 (A42118804) 10.rindkopa.

²¹ 2011.gada 27.jūnija Administratīvās apgabaltiesas sprieduma lietā Nr. A42551706 5.3 rindkopa un 2008.gada 16.jūnija Administratīvās rajona tiesas sprieduma lietā Nr. Nr.A42551706 9.rindkopa; 2014.gada 30.maija Administratīvās rajona tiesas sprieduma lietā Nr. A420565812 10.rindkopa.

izmaksas cenā nav iekļautas, nav automātiski pieņemams, ka pārvadāšanu ir organizējis un izmaksas par transporta pakalpojumiem ir izdarījis tieši pircējs.²² Tiesai un VID jāvērtē pierādījumi katrā konkrētajā gadījumā.

Attiecībā par 'FOB' (*Free On Board*) termina piemērošanu Administratīvā rajona tiesa ir atzinusi, ka tieši pircēja pienākums ir segt visus izdevumus, saistītus ar precī, no brīža, kad prece ir iekrauta kuģī noteiktajā vietā, un visus blakus izdevumus, kuri radušies sakarā ar to, ka pircēja norādītais kuģis nav laicīgi ieradies vai nevarēja pieņemt kravu kuģa vainas dēļ, vai pārtrauca preču pieņemšanu līdz beigu termiņam. Šādā gadījumā pārdevējam nebija pamata samazināt neto apgrozījumu un iegrāmatot rēķinus par kuģa dīkstāvi, jo no 'FOB' termina pārdevējam neizriet pienākums kompensēt kuģa dīkstāves, kā arī pārdevējs lietā nebija iesniedzis citus pierādījumus par līguma dalībnieku vienošanos par izmaksu sadalījumu. Šādā situācijā tiesa atbalstīja VID secinājumu, ka pēc ekonomiskā satura un būtības pārdevēja kompensētās izmaksas neietilpst viņa atbildības lokā. Šāda pārdevēja rīcība ir viņa brīva izvēle un nav nesaraucami saistīta ar viņa saimniecisko darbību preču pirkšanas procesā. Tādēļ tiesa atzina, ka pārdevējs, kompensējot dīkstāves, kā arī, veicot iekraušanas pakalpojumu apmaksu pilnā apmērā, ir nepamatoti palielinājis savus izdevumus, tādējādi samazinot apliekamo ienākumu.²³ Citā lietā Administratīvā apgabaltiesa atzina, ka līguma dalībnieki papildus vienošanās par 'FOB' termina piemērošanu var tiesiski vienoties par to, ka kuģa dīkstāves izdevumus pircēja vietā sedz pārdevējs.²⁴

Pēc iepriekš minēto tiesas spriedumu analīzes var secināt, ka Incoterms® noteikumi Latvijas tiesu praksē, lai arī nedaudz, bet tomēr tiek vērtēti, un lietas iznākums bieži vien ir atkarīgs no līguma dalībnieka spējas sniegt pārliecinošus pierādījumus VID un tiesām par vienošanās starp līguma dalībniekiem saturu un ekonomiskās būtības skaidru pamatojumu. Lai to veiksmīgi izdarītu, līguma dalībniekiem nepieciešams izsvērt, kurš Incoterms® noteikumu termins ir vispiemērotākais konkrētajā darījumā, skaidri par to vienoties ar otru līguma dalībnieku, kā arī saglabāt pierādījumus, kas apliecina līguma dalībnieku vienošanos par visiem līguma aspektiem.

²² 2007.gada 25.septembra Administratīvās apgabaltiesas sprieduma lietā Nr. A42118804 11.rindkopa.

²³ 2013.gada 28.decembra Administratīvās rajona tiesas sprieduma lietā Nr. A420449412 9.2 rindkopa.

²⁴ 2015.gada 5.jūnija Administratīvās apgabaltiesas sprieduma lietā Nr. A420449412 12.rindkopa.